

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 27 iulie 2018 – ZW/
Deutsche Lufthansa AG**

(Cauza C-498/18)

(2018/C 399/31)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Recurentă: ZW

Intimată: Deutsche Lufthansa AG

Întrebările preliminare

- 1) Termenul de doi ani pentru exercitarea acțiunii prevăzute la articolul 35 alineatul (1) din Convenția de la Montreal poate fi întrerupt sau suspendat?
- 2) Dispozițiile articolului 35 alineatul (2) din Convenția de la Montreal, [conform căruia] „[m]etoda de calcul al termenului este determinată de legea aplicată de instanța sesizată cu soluționarea cazului”, permit să se considere că o normă de drept național privind data de la care se calculează un termen poate prevala asupra prevederii generale de la articolul 35 alineatul (1), conform căreia termenul începe să curgă la data sosirii la destinație?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Ilfov (România) la data de 13 august 2018 – EP /
FO**

(Cauza C-530/18)

(2018/C 399/32)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Tribunalul Ilfov

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: EP

Pârât: FO

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că acesta instituie o excepție de la regula de competență a instanței naționale unde copilul are domiciliul în fapt?
- 2) Articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești trebuie interpretat în sensul că constituie criterii care arată o legătură specială pe care copilul o are cu Franța (criteriile enunțate de partea litigantă fiind următoarele: copilul este născut în Franța, are un tată cetățean francez, are familia de sânge constând în două surori și un frate, o nepoată (fiica surorii sale), bunicul patern, actuala prietenă a tatălui și fiica lor minoră în Franța, în România neavând nicio rudă din partea mamei, merge la școala franceză, educația și mentalitatea copilului au fost întotdeauna franceze, limba vorbită în casă între părinți și între părinți și copil era întotdeauna limba franceză), astfel că instanța națională trebuie să constate că instanța din Franța este mai bine plasată?

- 3) Articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești trebuie interpretat în sensul că diferențele de procedură dintre legislațiile celor două țări, cum ar fi judecarea procesului fără prezența publicului, de către judecători specializați, servesc interesului superior al copilului în sensul acestor dispoziții legale de drept comunitar?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO 2003, L 338, p.1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 183).

A acțiune introdusă la 12 septembrie 2018 – Comisia Europeană/Republica Italiană

(Cauza C-576/18)

(2018/C 399/33)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: B. Stromsky, D. Recchia, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Curții:

- constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor măsurilor necesare pentru a se conforma Hotărârii Curții de Justiție din 29 martie 2012 în cauza C-243/10, privind recuperarea de la beneficiarii ajutoarelor considerate ilegale și incompatibile cu piața comună, în sensul Deciziei 2008/854/CE ⁽¹⁾ a Comisiei din 2 iulie 2008, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei decizii și al articolului 260 TFUE;
- obligarea Republicii Italiene la plata către Comisie a unei sume forfetare al cărei quantum rezultă din înmulțirea unui quantum zilnic egal cu 13 892 euro cu numărul zilelor de continuare a neîndeplinirii obligațiilor, cu un minimum de 8 715 000 de euro, începând cu ziua pronunțării hotărârii în cauza C-243/10 până la data la care va fi pronunțată hotărârea în prezenta cauză;
- obligarea Republicii Italiene la plata către Comisie a unei penalități cu titlu cominatoriu semestriale, stabilite de Comisie începând cu semestrul următor datei la care este pronunțată hotărârea în prezenta cauză, egală cu 126 840 de euro pe zi;
- obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin Decizia 2008/854/CE a Comisiei din 2 iulie 2008 privind schema de ajutor de stat Legea regională nr. 9 din 1998 – utilizarea abuzivă a ajutorului N 272/98 C 1/04 (ex NN 158/03 și CP 15/2003) [notificată cu numărul C(2008) 2997], (JO 2008, L 302, p. 9), Comisia a declarat ilegale și incompatibile cu piața internă ajutoarele de stat în cauză acordate de Italia și a solicitat recuperarea acestora.

Prin Hotărârea din 29 martie 2012 în cauza C-243/10, Comisia/Italia, Curtea a declarat că Italia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi reveneau în temeiul deciziei respective, prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor măsurilor necesare pentru a recupera de la beneficiarii ajutoarele acordate în cadrul schemei prevăzute în această decizie.

La mai mult de șase ani de la pronunțarea acestei hotărâri, în pofida numeroaselor solicitări din partea Comisiei adresate guvernului italian, o mare parte dintre ajutoarele în cauză nu au fost încă recuperate. Argumentele înaintate în acest sens de guvernul italian, în special cu referire la litigiile naționale pendinte, nu constituie justificări valabile în raport cu această neîndeplinire a obligațiilor. Rezultă așadar că, la data introducerii prezentei acțiuni, Italia nu a recuperat încă integral ajutorul și, așadar, nu s-a conformat pe deplin hotărârii Curții pronunțate în cauza C-243/10.